Príloha č. 1.

ANALÝZA VÝVOJA RADIKALIZÁCIE A EXTRÉMIZMU V SR ZA ROKY 2015 - 2019

Spoločensko-politická situácia v oblasti radikalizácie a extrémizmu sa od schválenia uplynulej Koncepcie boja proti extrémizmu na roky 2015 – 2019 zmenila. V období rokov 2015 – 2019 **došlo k zmene v personálnom zložení a prioritách pravicovej extrémistickej** (PEX) scény na území SR najmä v dôsledku politických ambícií jej hlavných predstaviteľov, či už na miestnej, regionálnej alebo parlamentnej úrovni, ktoré sa prejavili aj zánikom/útlmom viacerých subjektov. PEX subjekty prezentovali svoje postoje, odkazy a výzvy širším vrstvám obyvateľstva najmä dvomi spôsobmi: 1) prostredníctvom internetu (najmä sociálnou sieťou Facebook), pričom niektoré prejavy mohli vzbudzovať nenávisť, xenofóbiu či iné formy intolerancie a 2) organizovaním verejných zhromaždení, ktoré boli síce legálne zvolávané, ale na niektorých z nich dochádzalo k prejavom podpory či sympatií s hnutiami potláčajúcimi základné ľudské práva a slobody.

V tejto súvislosti dochádzalo k zvýšenej spoločenskej rezonancii najmä pri protirómskych protestoch organizovaných PEX subjektmi v regiónoch, kde došlo k násilným činom, či k iným incidentom spáchaným členmi marginalizovaných, sociálne vylúčených komunít.

Prostredie internetu poskytuje priestor na uplatňovanie slobody prejavu, ktorú dokáže využívať aj extrémistické scéna[1]. Stúpenci extrémistickej ideológie (viď nižšie) využívajú najrôznejšie prostriedky a metódy na tvorbu a šírenie zavádzajúcich informácií (dezinformácií) vrátane **využívania falošných správ** (z anglického jazyka „fake news“) či sprisahaneckých/ konšpiračných „teórií“. Takéto zavádzajúce informácie majú potenciál šíriť nenávistné prejavy voči konkrétnym skupinám obyvateľstva, ako aj viesť k spochybňovaniu platných ústavných a právnych noriem a princípov právneho štátu. Prejavy PEX subjektov aj v uplynulom období pokračovali v selektívnom a neúplnom informovaní o širších súvislostiach migračnej krízy, pričom dochádzalo k účelovému zverejňovaniu poloprávd, ktoré mali za cieľ vyvolať v obyvateľstve strach až nenávisť k imigrantom a osobám s udelenou medzinárodnou ochranou, najmä intoleranciu založenú na náboženskom princípe.

Správa Slovenského národného strediska pre ľudské práva (SNSĽP) z roku 2018 upozorňuje, že internet a sociálne siete prispievajú k šíreniu informácií najrôznejšieho obsahu a charakteru, s výrazným dopadom na spoločnosť, pretože „deti a mladí ľudia sú do veľkej

[1] Extrémistickou skupinou sa rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účely spáchania trestného činu extrémizmu (trestné činy extrémizmu sú trestný čin podpory a propagácie skupín smerujúcich k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 421 a 422, výroby extrémistických materiálov podľa § 422a, rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b, prechovávania extrémistických materiálov podľa § 422c, popierania a schvaľovania holokaustu a zločinov politických režimov podľa § 422d, hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423, podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424, podnecovania, hanobenia a vyhrážania osobám pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine alebo pôvodu rodu podľa § 424a a trestný čin spáchaný z osobitného motívu podľa § 140 písm. d) a f); 300/2005 Z.z. – Trestný zákon § 129.

miery ovplyvnení všetkým, čo sa na internete deje[2]“. SNSĽP sa v rámci úloh Koncepcie boja proti extrémizmu na roky 2015 – 2019 venovalo aj kvantitatívnemu výskumu so zameraním na zvyšovanie povedomia o negatívnych dopadoch extrémizmu, rasizmu a iných foriem diskriminácie pre spoločnosť, v rámci ktorej viedlo celoslovenský výskum s názvom „*Rasizmus a xenofóbia medzi mladými ľuďmi na Slovensku*“ (2018), ktorý zisťoval do akej miery žiaci vo veku od 14 do 17 rokov zaujímajú negatívne postoje k jednotlivým národnostným, etnickým, kultúrnym a náboženským skupinám. Výskum odhalil, že viac ako 80 % mladých ľudí si uvedomuje prítomnosť negatívnych stereotypov v spoločnosti a približne 60 % považuje diverzitu za pozitívny spoločenský jav. Postojová otázka týkajúca sa jednotlivých náboženských skupín preukazuje, že až 40,29 % mladých ľudí má vyslovene negatívny postoj voči moslimom a islamu. Z pohľadu národnosti žiaci najnegatívnejšie prezentovali občanov Maďarska, a to paradoxne v tých častiach Slovenska, ktoré nehraničia s Maďarskom a žiaci neprichádzajú s občanmi Maďarska do priameho styku. Najproblematickejšou zo všetkých skupín sú podľa opýtaných z 51,40 % Rómovia. Možno preto argumentovať, že výsledky odzrkadľujú vplyv negatívnej stereotypizácie na myslenie mladých ľudí, z čoho vyplýva potreba faktického informovania, a to nielen mladých ľudí, ale aj celej spoločnosti v otázkach týkajúcich sa uvedených problémov.

V roku 2017 zrealizoval Inštitút pre verejné otázky výskum zameraný na hodnotové postoje mladých ľudí, pretože práve **prvovoliči prejavili tendencie nasledovať názory ponúkajúce krajné, priam až extrémne riešenia sociálno-ekonomických problémov**: až 21 % opýtaných nevidelo dôvod na znepokojenie z nástupu politického extrémizmu a rozširovania jeho vplyvu v krajine[3].

Výskumná štúdia Iuventy[4] (2018) uvádza, že náchylnými na radikalizáciu (či „radikálne nadstavení tínedžeri“) sú mladí ľudia rôzneho veku pochádzajúci z rôzneho typu škôl a sociálneho zázemia, ktorí môžu byť príslušníkmi nielen majority, ale aj minority, takže „sociálne zázemie nerozhoduje o príklone k radikálnym názorom“. Charakteristickým pre radikálne nadstavených tínedžerov na radikalizáciu je, že: „sú v rôznom veku, sú z väčšinovej aj z menšinovej spoločnosti (Slováci, Maďari, ale aj Rómovia); pochádzajú z rôzneho sociálneho zázemia (sociálne zázemie nerozhoduje o príklone k radikálnym názorom); sú medzi žiakmi na základných, stredných školách aj gymnáziách na celom Slovensku, ľahšie sa identifikujú na stredných odborných školách vďaka otvorenejšiemu prejavu názorov; môžu mať psychické/mentálne/sociálne/rodinné či iné problémy, ktoré neriešia, alebo sa pokúšajú riešiť ich bez väčších úspechov; môžu mať problémy v škole; chcú niekam patriť; dali sa „ľahko ovplyvniť“; chcú sa odlíšiť; nemajú schopnosť primeranej sebakritickosti“. Iuventa ďalej konštatuje, že mladí ľudia pociťujú frustráciu aj vo vzťahu k škole. Chýbajúca diskusia pri výučbe a nemožnosť(ne-)formálneho vyžitia, z akýchkoľvek,

[2] SLOVENSKÉ NÁRODNÉ STREDISKO PRE ĽUDSKÉ PRÁVA (2018) *Rasizmus a xenofóbia medzi mladými ľuďmi na Slovensku*. Výskumná správa. Bratislava.

[3] INŠTITÚT PRE VEREJNÉ OTÁZKY (2017: 14), *Zaostrené na extrémizmus*. *Výskumná štúdia*: Bratislava

[4] IUVENTA (2018:7-8) *Príčiny radikalizácie mládeže vo veku od 14 do 17 rokov. Hlavné zistenia z kvalitatívneho výskumu*. Dostupné na: https://www.iuventa.sk/files/príčiny%20radikalizácie%20mládeže%20-%2011042018.pdf

či už personálnych alebo ekonomických dôvodov, odsúva určitých jednotlivcov na periférium, čím sa ich náchylnosť k radikalizácii zvyšuje. Niektoré zistenia ďalej potvrdzujú, že verejnosť nevníma problematiku radikalizácie a extrémizmu jednotne a často sa stretávame s bagatelizovaním nenávistných a extrémistických prejavov alebo zámernými dezinterpretáciami pojmu extrémizmus[5]. Návrhy „riešení" spoločenských konfliktov, či už sociálnych, etnických alebo náboženských, z pozície extrémistických hnutí, sú neraz považované za „nevinné" či „neškodné", čo má za príčinu normalizáciu takýchto konaní a ich laxné vnímanie naprieč spoločnosťou a to napriek ich vysoko intolerantnému a nenávistnému charakteru. Podľa správy SNSĽP: „Dospievajúca mládež, resp. adolescenti predstavujú rizikovú skupinu vo vzťahu k nárastu nenávistných prejavov v spoločnosti, avšak táto skutočnosť je často podceňovaná tak zo strany samotných rodičov, ako aj inštitúcií zodpovedných za formovanie výchovy a názoru jednotlivca"[6].

Súčasťou pravicovej extrémistickej scény v SR sú aj jednotlivci vyznávajúci neonacistickú ideológiu, ktorí v súčasnosti nie sú zastrešení konkrétnou organizáciou a zaoberajú sa predovšetkým **organizovaním koncertov hudobných skupín vyznávajúcich PEX ideológiu**. Niektorí z nich udržiavajú kontakty so zahraničnými neonacistickými organizáciami, napríklad Blood&Honour. Tieto kontakty sú primárne využívané na spoluprácu pri organizovaní koncertov PEX hudobných skupín, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou aktivít PEX scény a ich cieľom je predovšetkým šírenie PEX ideológie (vrátane predaja tovaru/materiálu s extrémistickou symbolikou/obsahom) a budovanie vzájomných personálnych kontaktov a posilňovanie väzieb. Najmä koncerty s medzinárodnou účasťou hudobných skupín mali značný ohlas verejnosti v rokoch 2015 a 2016. V dôsledku útlmu organizovania koncertov na území SR v rokoch 2017 – 2019 odohrali slovenské PEX hudobné skupiny desiatky koncertov najmä v zahraničí.

Publikácia Mládež, radikalizmus a polovojenské zoskupenia (2018)[7] poukazuje no to, že inou formou hrozby sú štruktúrované, extrémistické zoskupenia, ktoré obsahom aj formou kopírujú vojenský výcvik. Absentujúce hodnotové štandardy a zdravé komunitné väzby v prostredí jedinca z nestimulujúceho školského či rodinné prostredia môžu mať práve za následok snahu hľadať ideologicky stimulujúce prostredie, ktorým sa môže stať aj polovojenská organizácia. Účelom výcvikov toho typu je efektívna príprava na použitie organizovaného násilia v ozbrojenom konflikte, čo prirodzene vyvoláva obavy z ich potenciálneho prepojenia na extrémnu ideológiu. **V súčasnosti na území SR existujú desiatky jednotlivcov, ktorí svojimi vojenskými zručnosťami, snahou o indoktrináciu a rizikom možného prepojenia na extrémnu pravicu nielen doma, ale aj v zahraničí predstavujú pre SR potenciálnu bezpečnostnú hrozbu**.

[5] STRUHÁR, P. a MORAVČÍK, I. a BUŠŠA, M. (2017:11) *Prevencia nenávistných a extrémistických prejavov v školskom prostredí*. Katedra politológie Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne

[6] LICHNER, V., ŠLOSAR, D. a kol. (2018) *Extrémizmus a radikalizácia v sociálnych kontextoch*. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach: Košice.

[7] KANDRÍK, M. a KOLESÁR, S. (2018:7-19) Mládež, *radikalizmus a polovojenské zoskupenia*. Stratpol. Dostupné na: https://www.stratpol.sk/wp-content/uploads/2018/11/brozura.pdf

Túto skutočnosť potvrdzujú aj verejné výročné správy SIS alebo Vojenského spravodajstva. Tieto správy pravidelne obsahujú časti týkajúce sa prepojenia slovenských polovojenských a militantne orientovaných zoskupení s prívržencami extrémistickej ideológie a ich snahy o etablovanie sa v politike, ako i spolupráci s podobne orientovanými domácimi, ale aj zahraničnými aktérmi.

Na území SR pôsobia aj **ľavicové extrémistické subjekty** (ďalej len „LEX"), ktoré v období rokov 2015 – 2019 zameriavali svoje aktivity najmä na kritiku a diskreditáciu slovenských PEX subjektov. V zahraničí sa v agende slovenských LEX objavila aj téma boja za ochranu klímy, ktorú sa snažili presadzovať aj násilnými formami odporu. V prevažnej väčšine však pri verejných akciách stúpencov LEX scény v SR nedochádzalo k prejavom násilia voči štátnym inštitúciám ani bezpečnostným zložkám SR či proti ideologickým nepriateľom.

V období rokov 2015 – 2019 nepôsobila na území SR žiadna známa náboženská skupina, ktorá by bola vyslovene nebezpečná, teda ktorá by vyslovene ohrozovala zdravie a životy svojich príslušníkov a svojho okolia. Zaznamenaná však bola pôsobnosť tzv. **rizikových náboženských zoskupení**, ktorých činnosť je možné napríklad spájať s psychickou manipuláciou členov a to najmä s cieľom rozširovať vlastnú členskú základňu a získať väčší vplyv a finančné príjmy. Zaznamenaná bola aj snaha niektorých skupín zapojiť sa do politickej súťaže a preniknúť do štátnej správy, ako aj aktivity v súvislosti so snahou o registráciu medzi štátom uznané cirkvi a náboženské spoločnosti.

Opätovne bol zaznamenaný prienik netradičných náboženských myšlienkových prúdov tzv. alternatívnej spirituality, ktorá nie je na Slovensku vo forme náboženskej inštitúcie registrovaná do verejných inštitúcií. Zdravie členov môže byť v určitých prípadoch ohrozené odmietaním dostupnej lekárskej starostlivosti. Táto situácia nastávala v niektorých kresťanských fundamentalistických skupinách, ako aj v alternatívnych spirituálnych hnutiach kvôli doktríne, ktorá stavia lekársku starostlivosť do protikladu k uzdraveniu z duchovných zdrojov. Zaznamenaný bol aj narastajúci trend vnucovania určitého štýlu výchovy a vzdelávania spolu so svetonázorovými princípmi žiakom základných škôl a základných umeleckých škôl. Zároveň existuje podozrenie, že činnosť niektorých náboženských skupín je v rozpore so zásadami ľudskosti a znášanlivosti, s ochranou zdravia občanov, a taktiež sú nimi ohrozené občianske práva.

Zákonné úpravy

Jedným zo zásadných opatrení bola zmena a doplnenie Trestného zákona a Trestného poriadku[8] s účinnosťou od 1. januára 2017, ktorým sa rozšírila pôsobnosť Špecializovaného

[8] čl. II a čl. III zákona č. 316/2016 Z. z. o uznávaní a výkone majetkového rozhodnutia vydaného v trestnom konaní v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov

trestného súdu o trestné činy extrémizmu, resp. vyňatie rozhodovania o týchto trestných činoch z pôsobnosti všeobecných súdov. Uvedeným sa rovnako zabezpečila aj nevyhnutná miera špecializácie na úrovni orgánov činných v trestnom konaní pri vyšetrovaní tejto špecifickej kategórie trestnej činnosti. Súčasne došlo k revízii znenia niektorých základných skutkových podstát trestných činov extrémizmu v kontexte požiadaviek Európskej komisie vznesených v rámci hodnotenia právnej úpravy Slovenskej republiky v súvislosti s transpozíciou Rámcového rozhodnutia Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6. decembra 2008) a zapracovania ďalších odporúčaní získaných z poznatkov aplikačnej praxe.

Ďalšou významnou zmenou ku ktorej došlo taktiež v roku 2017, bolo **posilnenie postavenia obetí trestných činov** prijatím zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 1. januára 2018, ktorý priznáva práva obeti bez diskriminácie založenej na pohlaví, náboženskom vyznaní alebo viere, rase, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotnom stave, veku, sexuálnej orientácii, rodinnom stave, farbe pleti, jazyku, politickom alebo inom zmýšľaní, národnom alebo sociálnom pôvode, majetku alebo inom postavení[9]. V zákone je zohľadnená osobitá potreba ochrany obetí trestných činov spáchaných násilím alebo hrozbou násilia z dôvodu ich pohlavia, sexuálnej orientácie, národnosti, rasovej alebo etnickej príslušnosti, náboženského vyznania alebo viery ich zaradením do kategórie obzvlášť zraniteľnej obete, ktoré majú v zmysle označeného zákona popri nároku na poskytnutie všeobecnej odbornej pomoci aj nárok na poskytnutie špecializovanej odbornej pomoci (§ 2 ods. 1 písm. c) bod 5 označeného zákona).

Príklady z aplikačnej praxe

V období od 1. januára 2017 do 31. decembra 2019 bol zaznamenaný nápad trestných vecí týkajúci sa trestných činov extrémizmu v celkovom počte 745 prípadov, z toho bolo začatých 415 trestných stíhaní, 176 vznesených obvinení a z toho 28 väzobne stíhaných páchateľov. Pre porovnanie, napriek tomu, že celkový nápad trestných vecí extrémizmu bol v rokoch 2017 a 2018 identický v počte 266, jednalo sa takmer výlučne o páchateľov pravicového extrémizmu z čoho vyplýva, že pravicový extrémizmus je primárna forma extrémistickej hrozby v SR. V indikovanom období bol zaznamenaný značný medziročný nárast počtu vznesených obvinení voči fyzickým osobám a to z 50 na 95.

Najčastejšie napádanou menšinou sú Rómovia. Mimoriadne dôležitou súčasťou boja proti nárastu radikálnych a extrémistických postojov a hnutí je aj informovanie o následkoch činov páchaných z nenávisti, pretože takéto informovanie predstavuje formu sociálnej prevencie slúžiacej na znižovanie miery výskytu rasistických, xenofóbnych, antisemitských, či iných extrémistických prejavov. V roku 2019 bol jedným z právoplatne odsúdených, prvýkrát v histórii samostatného Slovenska, aj poslanec Národnej rady Slovenskej republiky (NR SR)

[9] Zákon č. 274/2017 Z. z. je transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 201218, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315/57, 14. 11. 2012) a Smernice Rady 2004/80/ES z 29. apríla 200419 o náhradách obetiam trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004) do právneho poriadku SR.

Milan Mazurek za verejné prejavy rasizmu, čím bol uznaný vinným vo veci hanobenia rasy, národa a presvedčenia.

Problematickými však boli aj výroky a činy blízke alebo nahrávajúce extrémizmu niektorými ďalšími členmi existujúcich politických strán, ktorí síce nenapĺňajú skutkovú podstatu trestného činu extrémizmu, ale ako je to aj v prípade vyššie spomínaných nenávistných prejavov, svojím verejným vystupovaním majú tendenciu polarizovať spoločnosť a negatívne prispievať k udomácňovaniu extrémizmu v podmienkach SR.

Zo strany rómskej komunity dochádzalo v niektorých prípadoch k protiprávnemu konaniu najčastejšie formou verbálnych útokov a nenávistných prejavov na sociálnych sieťach voči predstaviteľom majoritnej časti obyvateľstva v SR. Z povahy týchto prejavov vyplýva, že ich šíritelia, v niektorých prípadoch páchatelia, sa nedopúšťali takého konania, ktoré by vykazovalo všetky znaky potrebné pre kvalifikáciu trestného činu ako trestného činu extrémizmu. Najčastejšie boli tieto prejavy reakciou na aktuálne udalosti celospoločenského významu alebo incidentmi v rámci susedských vzťahov.

Rovnako je potrebné upozorniť aj na skutočnosť, že pokiaľ ide o tolerovanie nenávistných prejavov na športoviskách, sú do veľkej miery ignorované aj samotnými usporiadateľmi. Prezentovanie nenávistných prejavov sa najčastejšie do povedomia širokej verejnosti doma aj v zahraničí dostáva prostredníctvom radikálnych fanúšikov, takzvaných chuligánov[10]. V tejto kategórii trestných činov je najznámejším prípadom z roku 2018 odsúdenie funkcionára športového klubu Ivana Kmotríka ml. za prečin prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd.

ZNAKY JEDNOTLIVCOV A SKUPÍN INKLINUJÚCICH K EXTRÉMIZMU V SR

Extrémna pravica[11]

- Vyhrotený antisystémový postoj a naratívy vymedzujúce sa voči základným princípom demokracie a právneho štátu, podpora ideológiám založeným na potláčaní základných ľudských práv a slobôd (fašizmus, nacizmus, neonacizmus) prostredníctvom tendenčného výkladu historických reálií týkajúcich sa režimu a predstaviteľov spojených so Slovenským štátom (v období 2. svetovej vojny) a verejná prezentácia neonacistickej ideológie predovšetkým kamuflovanými symbolmi a znakmi (napr. prostredníctvom neonacistickej číselnej symboliky či svastikou) alebo anonymným prejavovaním podpory nacistickej/fašistickej ideológii, antisemitizmu, xenofóbii, napríklad popieraním či spochybňovaním holokaustu alebo Slovenského národného povstania počas 2. svetovej vojny;

[10] SLOVENSKÁ INFORMAČNÁ SLUŽBA (2019) *Správa činnosti SIS za rok 2018*. Dostupné na: http://www.sis.gov.sk/pre-vas/sprava-o-cinnosti.html#bezpecnostna-oblast

[11] LICHNER, V., ŠLOSAR, D. a kol. (2018) *Extrémizmus a radikalizácia v sociálnych kontextoch*. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach: Košice.

- Otvorené a verejné prejavy intolerancie a nenávisti k etnickým a národnostným skupinám zamerané na tendenčné poukazovanie problematického spolužitia majoritného obyvateľstva s minoritami či marginalizovanými skupinami, aj selektívnym informovaním o páchateľoch trestnej činnosti;
- Prejavy xenofóbie založené na šírení nenávisti voči cudzincom a dezinformáciách o utečencoch/cudzincoch, vrátane šírenia nepravdivých správ o ich neúspešnom integrovaní do spoločnosti v iných krajinách Európy. Prejavy intolerancie a nenávisti k rôznym náboženským skupinám založené na hanobení ich vierovyznania a náboženských symbolov, na šírení nepravdivých informácií a vyvolávaní náboženskej neznášanlivosti;
- Svojvoľné, subjektívne a vykonštruované zaraďovanie ľudí do rás, či rasových skupín, voči ktorým sa následne zameriava antipatia, nenávisť, násilné konanie až vraždenie;
- Prejavy intolerancie a nenávisti k sexuálnym menšinám zamerané na hanobenie predstaviteľov komunity LGBTI;
- Odpor voči presadzovaniu princípov rodovej rovnosti („gender backlash“) a uplatňovaniu ľudských práv;
- Šírenie a propagácia extrémistického materiálu, hudby, symbolov a ideológie na verejnosti, sociálnych sieťach a športoviskách.

Extrémna ľavica

- Aktivity zamerané na boj proti ideologickým oponentom využitím rôznych foriem protiprávneho konania, napr. poškodzovanie majetku (budov alebo reklamných plôch), protesty spojené s narúšaním verejného poriadku, resp. šírenie nenávisti a dehumanizácia;
- Organizovanie/zapájanie sa do nenásilných nátlakových aktivít vo forme občianskej neposlušnosti, prípadne priamych akcií na území SR, ako aj v zahraničí, pričom dôvodom sú spravidla celosvetové trendy a témy, ako napr. ochrana práv vybraných zložiek spoločnosti, ako napr. národnostné a etnické menšiny a životné prostredie, resp. práva zvierat.

Náboženský extrémizmus

- Dominantné postavenie vodcu, ku ktorému členovia/stúpenci spoločenstva prejavujú nekritický, obdivný vzťah;
- Predstavitelia spoločenstva využívajú členov a stúpencov na vlastné finančné obohatenie sa;
- Ohrozenie bezpečnosti štátu, prenikanie do štátneho aparátu s cieľom jeho manipulácie alebo zneužitia, úsilie získavať štátne a obchodné tajomstvo, snaha zmeniť celospoločensky uznávané demokratické hodnoty v súlade s princípmi sekty, ovládnuť ekonomiku, štátnu správu a politiku a vytvoriť elitársku spoločnosť;

- Obmedzovanie ľudských práv a osobnej slobody stúpencov/členov spoločenstva;
- Ohrozovanie psychického zdravia stúpencov/členov spoločenstva – kontrola myslenia stúpencov, poškodzovanie psychického zdravia členov silnou psychickou manipuláciou, narušenie spoločenských a partnerských vzťahov a budovanie závislosti členov/stúpencov na sekte;
- Ohrozovanie fyzického zdravia, života, práv alebo majetku osôb (nielen) stúpencov/členov spoločenstva, napr. hrozba zanedbania starostlivosti o (nielen) zdravie členov/stúpencov vplyvom spoločenstva odmietaním odbornej lekárskej starostlivosti.